

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Ek/199/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119220026
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Hudzík
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119220026.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného mal. Adam Samuel Svitok, nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt T. cesta XXXX/X, XXX XX V., zastúpený zákonným zástupcom matkou T. T. U., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt T. cesta XXXX/X, XXX XX V. proti povinnému G. U., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt J. XXX/XX, XXX XX V., o vymoženie zameškaného výživného v sume 4.833,74 eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Štefanom Kvasnicom, Exekútorský úrad Myjava, M. R. Štefánika 582/29B, 907 01 Myjava, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Ek/199/2019 zo dňa 07.11.2019 takto

rozhodol:

Sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Ek/199/2019 zo dňa 07.11.2019 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 43Ek/199/2019 zo dňa 07.11.2019, ktoré vydal vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že po preskúmaní spisového materiálu exekučný súd zistil, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo doručované oznámením v Obchodnom vestníku podľa § 61b ods. 3 Exekučného poriadku. Oznámenie o upovedomení o začatí exekúcie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 10.07.2019 a teda upovedomenie o začatí exekúcie sa podľa § 61b ods. 3 Exekučného poriadku považuje za doručené dňa 09.08.2019. Z uvedeného je nepochybné, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. V takomto prípade povinný môže v návrhu na zastavenie exekúcie namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie s výnimkou skutočností, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť. Vzhľadom na to, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol viacero skutkových tvrdení, súd dal do pozornosti účastníkom konania tú skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený účastníkmi exekučného konania v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba tými, ktoré súd považuje za rozhodujúce pre posudzovanie návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Preto súd v ďalšom texte odôvodnenia uznesenia sa zaoberal len tými tvrdeniami povinného, ktoré sú pre rozhodovanie súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodujúce. Ešte pred samotným posudzovaním dôvodov zastavenia exekúcie uvedených povinným súd dal povinnému do pozornosti i tú skutočnosť, že namietane postupu súdneho exekútora samo o sebe nemôže byť dôvodom zastavenia exekúcie podľa Exekučného poriadku. Súdny exekútor ako štátom určená a splnomocnená osoba na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov (exekučnej činnosti) nezávisle rozhoduje o spôsobe vykonania exekúcie. Súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie nezávisle a s odbornou starostlivosťou rozhoduje akým spôsobom vykoná exekúciu, t. j. ktorý zo spôsobov vykonania exekúcie podľa štvrtej časti Exekučného poriadku zvolí. Súdny exekútor môže vykonať exekúciu v jednom exekučnom konaní buď len jedným zo spôsobov vykonania exekúcie podľa Exekučného poriadku alebo aj viacerými vo vzájomnej kombinácii. Exekučný súd pri rozhodovaní o návrhu povinného

na zastavenie exekúcie nie je oprávnený preskúmavať správnosť postupu súdneho exekútora pri vykonávaní exekúcie. Preto exekučný súd pri posudzovaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa nezaoberal skutočnosťami týkajúcimi sa postupu súdneho exekútora pri vykonávaní exekúcie.

3. Dôvod zastavenia exekúcie uvedený povinným v návrhu na zastavenie exekúcie spočíva v tvrdení, že aktuálne povinný má podľa rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 16P/10/2013 zo dňa 07.04.2013 prispievať na výživu oprávneného sumou 30,- eur mesačne, ktoré povinný dobrovoľne plní, čo majú preukazovať doklady pripojené povinným k návrhu na zastavenie exekúcie. Z uvedeného je nepochybné, že povinný o dôvode zastavenia exekúcie uvedenom v návrhu na zastavenie exekúcie nemohol získať vedomosť po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a ani nejde o skutočnosť, ktorú mohol povinný uplatniť bez svojej viny v tomto exekučnom konaní skôr. Na základe vyššie uvedeného exekučný súd konštatoval, že dôvody zastavenia exekúcie uvedené povinným v návrhu na zastavenie exekúcie nenastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a zároveň že nejde o skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny mohol uplatniť v exekučnom konaní skôr. Preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný a návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Aj napriek vyššie uvedenému exekučný súd považoval za potrebné poukázať na to, že v tejto exekúcii sa vymáha nárok na zameškané výživné za obdobie od marca 2005 do júla 2010. Vyživovacia povinnosť povinného voči oprávnenému bola znížená od 01.07.2013. Preto zníženie výživného, na ktoré odkazuje povinný v návrhu na zastavenie exekúcie, nemá na povinnosť vymáhanú v tejto exekúcii žiaden vplyv. Z tohto dôvodu exekučný súd konštatoval, že dôvod zastavenia exekúcie uvedený povinným v návrhu na zastavenie exekúcie nie je dôvodom zastavenia exekúcie na vymoženie zameškaného výživného v sume 4.833,74 eur podľa Exekučného poriadku. Pokiaľ ide o vymoženie bežného výživného v sume 60,- eur mesačne od februára 2019, oprávnený zobral návrh na vykonanie exekúcie v časti bežného výživného späť a súdny exekútor v exekúcii v časti vymoženia bežného výživného v sume 60,- eur mesačne pokračovať nebude.

4. Proti tomuto uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že exekútor porušil a sústavne porušuje jeho ústavné práva a to najmä tým akým spôsobom mu bolo/nebolo doručované upovedomenie o začatí exekúcie. V tejto súvislosti poukázal aj na neidentifikované rozhodnutie Ústavného súdu SR, z ktorého aj povinný citoval : „Lehota na podanie námietok proti exekúcii sa odvíja od účinného doručenia upovedomenia o začatí exekúcie podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku. Okamih doručenia upovedomenia o začatí exekúcie je spojený s významnými procesnými následkami. Vtedy sa povinný spravidla dozvie, že začala proti nemu exekúcia a od toho momentu sa má možnosť proti nej brániť. Mimoriadny význam okamihu začatia exekúcie je umocnený tým, že upovedomenie o začatí exekúcie je potrebné doručiť do vlastných rúk a náhradné doručenie v prípade fyzických osôb je podľa § 49 ods. 1 Exekučného poriadku vylúčené. Exekučný poriadok v ustanovení § 47 ods. 1 a 2 jednoznačne určuje, že exekútor upovedomuje o začatí exekúcie. Môže tak v zmysle Exekučného poriadku a zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“) urobiť sám prostredníctvom pošty, prostredníctvom orgánu obce alebo príslušného útvaru Policajného zboru a v prípadoch ustanovených osobitným predpisom aj prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (§ 45 ods. 1 v spojení s § 251 ods. 4 OSP) alebo týmto úkonom poveriť svojho koncipienta alebo iného zamestnanca (§ 22 ods. 1 a § 28 ods. 1 a2 Exekučného poriadku) alebo iného exekútora (§ 17 ods. 1 Exekučného poriadku). Súčasne je doručovateľ povinný poučiť adresáta o následkoch bezdôvodného odopretia prijatia upovedomenia o začatí exekúcie. Povinný citoval rozhodnutie, avšak súd uvedenú citáciu nepreniesol do tohto odôvodnenia, nakoľko sa týka postavenia súdneho exekútora pri doručovaní.

5. Ďalej podal povinný sťažnosť aj k spôsobu vykonávania exekúcie, keďže ani s týmto sa súd nezaoberal a nevysporiadal a ak aj áno tak nedostatočne, pretože absolútne nevzal do úvahy a má za to, že sa tým ani nezaoberal rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vedeného pod sp. zn. 6ECdo/6/2017 zo dňa 21.03.2018, ktoré tiež následne citoval. Ďalej povinný uviedol, že existujú pochybnosti o splnení účelu vykonania exekúcie týmto spôsobom, ktoré vznikajú najmä vtedy, ak povinný je vodičom z povolania, vykonávanie tohto druhu práce je jeho jediným zdrojom príjmu a dobrovoľne dochádza k plneniu výživného pre oprávneného. Uviedol, že výpisy z osobného účtu, ako aj pracovnú zmluvu už doručil. Existencia vodičského oprávnenia je totiž základným predpokladom pre výkon tohto druhu práce. Zadržaním vodičského preukazu dochádza okamžite k znemožneniu výkonu tohto druhu práce povinnému a tým zároveň aj k obmedzeniu možnosti získania finančných prostriedkov na splatenie výživného a hrubé porušenie Ústavy SR čl. 35 ods. 1. Ak teda nariadením tohto spôsobu exekúcie

dochádza k znemožneniu získať finančné prostriedky, prípadne k strate zamestnania, ak ide o jediný zdroj príjmu povinného a je výživné v čase vydania príkazu v celom rozsahu plnené, výpisy z osobného účtu už doručil, ťažko možno hovoriť o naplnení zmyslu a účelu, ktorému má tento spôsob vykonania exekúcie slúžiť. V takomto prípade nariadiť vykonanie exekúcie príkazom na zadržanie vodičského preukazu sa javí byť úplne nevhodné a neprimerané a teda nedovolené. Pre úplnosť treba dodať, že pri posudzovaní vhodnosti vykonania exekúcie príkazom na zadržanie vodičského preukazu, musí sa prihliadnuť aj na to, či v čase vydania príkazu povinný plní výživné dobrovoľne, či výživné plní v rozsahu stanovenom rozhodnutím súdu alebo nie.

6. Nakoniec povinný v sťažnosti uviedol, že napadnuté uznesenie bolo odôvodnené tým, že návrh na zastavenie exekúcie spočíva v zaplatení sumy 30,- eur mesačne, pričom súd skonštatoval, že v tejto časti exekučné konanie neprebíha, pretože oprávnený ho zobral v tejto časti späť. V podanom návrhu na zastavenie exekúcie povinný uviedol, že o žiadnej dlžnej sume 4.833,74 eur, ktorú by mal na výživnom zaplatiť, nevie a všetky svoje podlžnosti na výživnom má v súčasnosti zaplatené. Pravdivosť tvrdenia potvrdzuje aj tá skutočnosť, že oprávnený čiastočne svoj návrh na zastavenie exekúcie vzal späť. V danom súdnom konaní sa vyjadrila aj zákonná zástupkyňa oprávneného, ktorá uviedla, že považuje námietky za neopodstatnené, pretože oprávnený pri podávaní exekúcie vychádzal z rozsudku Okresného súdu Prievidza č. 2T/129/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. 2To/131/2010, kde v rozsudku je uvedená dokonca vyššia suma, akej zaplatenia sa domáha. On poukázal v podanom návrhu, že on má k dispozícii pokiaľ sa týka platenia výživného, rozsudok OS Prievidza sp. zn. 16P/10/2013-46 zo dňa 04.07.2013. V Upovedomení o spôsobe vykonania exekúcie č. EX 243EX 61/19 zo dňa 02.10.2019 boli ako exekučné tituly uvedené rozhodnutia OS Prievidza č. 13NcP/1114/2003-17, č. 11C/242/2003-97, č. 17P/12/2010-58 a č. 17CoP/7/2010-68. Rozsudok č. 2T/129-2010 medzi týmito exekučnými titulmi uvedený nebol. Je zrejmé, že je nesúlad nielen medzi údajmi o exekučných tituloch uvedených v Upovedomení o spôsobe vykonania exekúcie a medzi obsahom vyjadrenia zákonnej zástupkyne oprávneného v tomto konaní ale najmä v tom ako bolo/ nebolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Nakoniec povinný zhrnul závery svojej sťažnosti a skonštatoval, že upovedomenie o začatí exekúcie nebolo doručené ako je uvedené vo vyššie uvedených platných zákonoch a to tak, že nebolo doručené jemu ako povinnému do vlastných rúk ako to prikazuje zákon a Exekučný poriadok. Ďalej uzavrel, že z jeho strany je výživné voči maloletému synovi v celom rozsahu zaplatené a teda výkon exekúcie je neprípustný. Navrhol preto napadnuté uznesenie zrušiť a exekúciu zastaviť.

7. K uvedenej sťažnosti sa vyjadril oprávnený prostredníctvom svojej zákonnej zástupkyne. Vo vyjadrení uviedol, že trvá na svojom predošlom vyjadrení zo dňa 14.10.2019 a považuje sťažnosť povinného za neopodstatnenú, pretože pri svojom návrhu na exekúciu vychádzal z rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 2T/129/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 3To/131/2010 s právoplatnosťou dňa 13.01.2011. Čo sa týka bežného výživného, na tom oprávnený netrval, o čom od začiatku upovedomil súdneho exekútora. K ostatným skutočnostiam sa oprávnený nevedel vyjadriť. Vyjadrenie oprávnený uzavrel tým, že povinný sumu uvedenú v návrhu na vykonanie exekúcie neuhradil a preto na exekúcii trvá. V prílohe vyjadrenia oprávnený priložil sumár platieb za obdobie ktoré je predmetom exekúcie, t. j. od marca 2005 do júla 2010 s určením výšky mesačného výživného a sumou uhradenou v daný mesiac, pričom oprávnený skonštatoval, že za uvedené obdobie mal povinný zaplatiť 6.314,38 eur výživné a zaplatil 1.480, 64 eur, čo činí rozdiel 4.833,74 eur.

8. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaduje, ak to pokladá za potrebné.

10. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

12. Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

13. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

14. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

16. Podľa § 32 Exekučného poriadku súd je oprávnený požadovať od exekútora vysvetlenia alebo správy o priebehu každej exekučnej veci, ktorá bola exekútorovi pridelená, ktoré je exekútor povinný súdu v určenej lehote poskytnúť. Ak pri výkone exekúcie dochádza k prieťahom alebo porušovaniu povinností ustanovených týmto zákonom, môže súd uložiť exekútorovi vykonanie potrebných opatrení na odstránenie nedostatkov. Nesplnenie povinnosti uloženej súdom je závažným disciplinárnym previnením.

17. Podľa § 61b ods. 3 Exekučného poriadku ak sa napriek vykonanému šetreniu nepodarí upovedomenie o začatí exekúcie doručiť povinnému do troch mesiacov od začatia exekúcie, doručí sa mu oznámením v Obchodnom vestníku; súčasne sa upovedomenie o začatí exekúcie doručí súdu, ktorý ho zverejní na úradnej tabuli alebo na webovej stránke. Upovedomenie o začatí exekúcie sa v takom prípade považuje za doručené uplynutím 30 dní odo dňa nasledujúceho po zverejnení oznámenia v Obchodnom vestníku.

18. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, súd musel sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť a sudca sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí v zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku.

19. Pokiaľ povinný poukazuje na nesprávnosť postupu súdneho exekútora pri doručovaní upovedomenia o začatí exekúcie povinnému aj poukazom na neidentifikované rozhodnutie Ústavného súdu SR, tu musí exekučný súd uviesť, že uvedené rozhodnutie je už neaktuálne vzhľadom na novú právnu úpravu doručovania upovedomenia o začatí exekúcie povinnému stanovenú v § 61b ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého súdny exekútor aj postupoval. Navyše aj keď vyšší súdny úradník skonštatoval správne oneskorenosť podania návrhu na zastavenie exekúcie, uvedená skutočnosť nebola dôvodom zamietnutia návrhu na zastavenie exekúcie. Vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení uviedol, že dôvodom zamietnutia je celková nedôvodnosť návrhu, pretože predmetom exekúcie je dlžné výživné za obdobie od marca 2005 do júla 2010. Zároveň dodal, že existencia rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 16P/10/2013 zo dňa 07.04.2013, ktorou má povinný prispievať na výživu oprávneného sumou 30,- eur mesačne, nemá žiaden vplyv na povinnosť mu uloženú exekučnými titulmi a táto povinnosť stále trvá. Tu chce exekučný súd k argumentácii vyššieho súdneho úradníka dodať, že poručenský súd pri rozhodovaní o zmene výšky vyživovacej povinnosti nikdy neruší predchádzajúci rozsudok o vyživovacej povinnosti, ale len ho mení a to preto, aby bolo možné žiadať výživné i z pôvodného rozsudku. Aj v danom prípade je to tomu tak a povinným predložený rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 16P/10/2013 zo dňa 07.04.2013 má vo výroku uvedené, že mení rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 17P/12/2010-58 zo dňa 22.10.2010 a že je povinný prispievať

na výživu oprávneného sumou 30,- eur mesačne počnúc dňom 01.07.2013. Preto nemožno považovať tvrdenia povinného o neplatnosti exekučných titulov z dôvodu existencie nového rozsudku o vyživovacej povinnosti za správne.

20. Pokiaľ povinný argumentuje zmätočnosťou pri identifikovaní exekučných titulov a neexistenciou dlhu voči oprávnenému z dôvodu, že má všetko voči nemu uhradené, tu musí exekučný súd skonštatovať, že rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/129/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/131/2010 nie je v danej veci exekučným titulom. Pokiaľ ho oprávnený uviedol vo vojnom vyjadrení zo dňa 19.10.2019, tak iba preto aby ozrejmil, z čoho orientačne vychádzal pri určení výšky vymáhaného nároku. Exekučnými titulmi sú v danej veci rozhodnutia Okresného súdu Prievidza č. k. 13NcP/1114/2003-17 zo dňa 20.01.2004, č. k. 11C/242/2003-97 zo dňa 08.10.2004, č. k. 17P/12/2010-58 zo dňa 22.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 17CoP/7/2011-68 zo dňa 09.02.2011 a preto ich súdny exekútor správne identifikoval vo svojom upovedomení o začatí exekúcie. Exekučný súd taktiež nezobral na zreteľ tvrdenia povinného o neexistencii jeho povinnosti voči oprávnenému, nakoľko k uvedenému tvrdeniu o zániku povinnosti za rozhodné obdobie (t. j. od marca 2005 do júla 2010) nepredložil žiaden relevantný dôkaz. Aj v exekučnom konaní sa totiž uplatňuje prejednacía zásada. Strana (účastník exekučného konania) má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila.

21. Nakoniec exekučný súd musí zaujať stanovisko i k poslednému dôvodu sťažnosti a to k nevhodnosti vedenia exekúcie zadržaním vodičského preukazu. Exekučný súd súhlasí s tou myšlienkou uvedenou vyšším súdnym úradníkom, že exekučný súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nie je oprávnený preskúmať správnosť postupu súdneho exekútora pri vykonávaní exekúcie. V rámci rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie sa rozhoduje o dôvodnosti a prípustnosti exekúcie. To však neznamená, že námietky proti postupu súdneho exekútora nechá súd bez povšimnutia. Nie je tomu tak. Naopak exekučný súd vedie dozor nad zákonnosťou každej jednej exekúcie, čo vyplýva z celého radu ustanovení Exekučného poriadku, ale najmä z ustanovení § 3 a § 32 Exekučného poriadku. Najmä dotazovacie a pokynové oprávnenia exekučného súdu voči súdnemu exekútorovi vyplývajúce z § 32 Exekučného poriadku sú prostriedkami smerujúcimi k zabezpečeniu správnosti i zákonnosti exekučného konania. Preto ak účastník namietal nesprávnosť postupu súdneho exekútora v podaní doručenom po podaní návrhu na zastavenie exekúcie, vyšší súdny úradník správne uviedol, že v rámci rozhodovania o dôvodnosti či prípustnosti exekúcie nemožno preskúmať túto námietku. Na druhej strane súd nemôže touto konštatáciou považovať námietku povinného za vybavenú. Vyšší súdny úradník musí ešte o nej rozhodnúť tak, aby bola zachovaná dvojinštančnosť konania a umožnený prieskum rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka sudcom. Exekučný súd musí námietku povinného preskúmať v prvom rade využitím dotazovacieho a pokynového oprávnenia exekučného súdu podľa § 32 Exekučného poriadku, a to v danej exekúcii na preverenie skutočností uvedených účastníkom konania vo väzbe na právne závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6ECdo/6/2017 zo dňa 21.03.2018. Citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR aj keď sa týka starej exekúcie a nemožno ho vybaviť spôsobom platným do 01.04.2017, závery v ňom uvedené sú použiteľné a platné i pre exekúcie nové, t. j. riadiace sa právnou úpravou exekučného práva účinnou od 01.04.2017.

22. Premietnutím vyššie uvedených záverov exekučný súd vyhodnotil túto časť sťažnosti proti uzneseniu týkajúcu sa nevhodnosti vedenia exekúcie zadržaním vodičského preukazu ako opätovnú námietku postupu súdneho exekútora. Túto po právoplatnosti tohto uznesenia spolu s pôvodnou námietkou uvedenou v podaní povinného označenom ako Návrh na zastavenie exekúcie vykonávanej príkazom na zadržanie vodičského preukazu k č. EX 243EX 61/19 a doručenom súdnemu exekútorovi dňa 22.10.2019 ukladá vybaviť príslušnému vyššiemu súdnemu úradníkovi vyššie naznačeným postupom, nakoľko vyšším súdnym úradníkom sú na prvej úrovni zverené dotazovacie a pokynové oprávnenia exekučného súdu voči súdnemu exekútorovi vyplývajúce z § 32 Exekučného poriadku.

23. Z vyššie uvedených dôvodov súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Ek/199/2019 zo dňa 07.11.2019 ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.